

fes med bøde eller hæfte, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og 13.

Der vil efter forslaget endvidere kunne ske administrativ udvisning, hvis udlændingen idømmes bøde efter straffelovens § 119, hvorefter overfald eller trusler m.v. over for personer, som det påhviler at handle i offentlig tjeneste eller hverv, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 år. Der vil efter forslaget ligeledes kunne ske administrativ udvisning, hvis udlændingen idømmes bøde efter straffelovens § 244, hvorefter vold eller andet legemsangreb straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Herudover vil administrativ udvisning kunne ske, hvis udlændingen idømmes bøde efter straffelovens § 266, hvorefter den, som på en måde, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, truer med at foretage en strafbar handling, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 2 år. Det er sjældent forekommende, at overtrædelse af disse bestemmelser alene straffes med bøde, hvilket vil have betydning for muligheden for administrativ udvisning. I de tilfælde, hvor overtrædelse af bestemmelserne straffes med betinget eller ubetinget frihedsstraf, vil spørgsmålet om udvisning skulle bedømmes i forbindelse med dommen efter reglerne i udlændingelovens §§ 22-24.

Der vil endvidere efter forslaget kunne ske administrativ udvisning af en udlænding, der efter våbenlovens § 10 idømmes bøde for overtrædelse af lovens bestemmelser om fremstilling, besiddelse m.v. af våben og eksplosivstoffer, der indebærer mulighed for straf af bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år.

Efter forslaget vil en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, således kunne udvises administrativt, hvis udlændingen uden for de tilfælde, hvor der kan ske udvisning ved dom, er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 7 og 13, straffelovens §§ 119, 244 og 266 eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det straffbare forhold.

Der kan træffes afgørelse om udvisning efter den foreslåede bestemmelse såvel i tilfælde, hvor udlændingen har modtaget en dom i form af bøde for en af de nævnte kriminalitetsformer, som i tilfælde, hvor udlændingen har erkendt forholdet over for politiet eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af forholdet og i den forbindelse har fået et

bødeforlæg eller en advarsel. Der kan ikke ske udvisning efter bestemmelsen alene på grundlag af en mistanke om, at den pågældende udlænding har begået et forhold som nævnt i bestemmelsen.

Ved overtrædelser af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 7 og 13, vil der ikke skulle ske administrativ udvisning i førstegangstilfælde, hvis den pågældende alene har fået en advarsel for overtrædelsen. I gentagelsestilfælde vil der kunne ske administrativ udvisning, uanset om den pågældende alene har fået en advarsel for en eller flere af eller alle overtrædelserne.

Der vil derimod ikke gælde en bagatelgrænse for overtrædelser af straffelovens §§ 119, 244 og 266 eller lov om våben og eksplosivstoffer. Det er således hensigten, at enhver overtrædelse af straffelovens §§ 119, 244 og 266 eller lov om våben og eksplosivstoffer skal kunne føre til, at der træffes afgørelse om administrativ udvisning. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 2, ikke gælder en bagatelgrænse for administrativ udvisning af andre udlændinge end EF/EØS-statsborgere ved ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer.

Idømmes udlændingen højere straf end bøde, træffes afgørelsen om udvisning af retten, jf. udlændingelovens §§ 22-24.

Forslaget ændrer ikke de øvrige betingelser for administrativ udvisning i udlændingelovens § 25 a, stk. 1, eller varigheden af det indrejseforbud, der meddeles i forbindelse med udvisning efter bestemmelsen, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4.

Udlændingelovens § 26, stk. 1, hvorefter der ved afgørelser om udvisning skal tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særligt belastende, bl.a. på grund af udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund og udlændingens personlige forhold i øvrigt, finder ligeledes fortsat anvendelse.

Til nr. 2

Det foreslås, at det – i overensstemmelse med gældende praksis for de pågældende bestemmelser og i overensstemmelse med den foreslåede affattelse af § 36, stk. 4, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 – præciseres i § 34, stk. 2, nr. 2, § 36, stk. 2, 2. pkt., og § 42 a, stk. 8, nr. 1, at udlændingens udeblivelse fra afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen skal være sket uden rimelig grund for at få de i bestemmelserne nævnte konsekvenser.

Det foreslås således, at det præciseres i § 34, stk. 2, nr. 2, at der alene kan pålægges meldepligt over for en udlænding på grund af udlændingens udeblivelse fra